

Οι πάντες καλούνται να χαρούν.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Παναγία.

Το πρώτο τροπάριο των αίνων της εορτής του Γενεσίου της Θεοτόκου λέει: «Ω του παραδόξου θαύματος! ... Ευφραίνου Ιωακείμ...» Το δοξαστικό των αίνων λέει: «Αύτη η ημέρα Κυρίου, αγαλλιάσθε λαοί...» Αλλά και το εξαποστειλάριο λέει: «Αγάλλονται τα πέρατα της οικουμένης σήμερον εν τη γεννήσει σου, Κόρη, Θεοκυήτορ Μαρία, και απειρόγαμε». Το ίδιο νόημα βρίσκουμε και στα τροπάρια της λιτής, του εσπερινού και του κανόνα.

Καλούμαστε λοιπόν και σ' αυτή την περίπτωση να χαρούμε. Καλούνται πρώτα εδώ ο Ιωακείμ και η Άννα φυσικά να πανηγυρίσουν, να ευφρανθούν, να χαρούν, να δοξάσουν τον Θεό, αλλά καλούνται και όλοι οι λαοί.

Δηλαδή τελικά όλα –και από την αρχή τους ακόμη, όχι δηλαδή προς το μέσον ή προς το τέλος, αλλά από την αρχή τους ακόμη– όλα είναι χαρά Θεού, όλα είναι δόξα Θεού, όλα είναι λαμπρότητα. Όλα.

Είναι και αυτό ένα σημάδι ότι καλά ξεκινάς, καλά προχωράς, ότι είσαι στον δρόμο του Θεού, όταν τελικά δηλαδή έχεις χαρά. Όσο κι αν, υποθέσουμε, ταπεινώνεσαι, ζορίζεσαι, όσο κι αν περάσεις θλίψη –όπως εδώ ο Ιωακείμ και η Άννα είχαν πολύ λυπηθεί και πολύ πονέσει, που δεν έκαναν

παιδί— όμως, αν βάλει το χέρι του ο Θεός και επέμβει κατά θαυμαστό τρόπο, και γίνει η αρχή που λέμε και αρχίσει να εργάζεται και να καρποφορεί μέσα σου η χάρη του Θεού, τότε ευθύς εξαρχής είναι παρούσα και η χαρά.

Μάλιστα, καλούνται οι πάντες να χαρούν, και περισσότερο εκείνος ο οποίος είναι άμεσα ενδιαφερόμενος. Δηλαδή ο καθένας, καθώς ξεκινάει η σωτηρία μέσα στην ψυχή του, μπορεί να χαρεί, καλείται να χαρεί, αλλά και μαζί του να χαρούν και όλοι οι άλλοι.

Πόση χαρά, για παράδειγμα, θα μπορούσαμε να έχουμε όλοι μας, εάν έτσι τα πιστέψουμε τα πράγματα και, άσχετα τι έγινε έως τώρα, αυτή την ώρα είμαστε αποφασισμένοι να αφεθούμε στον Θεό, και να βάλει αρχή μέσα μας ο Θεός, να αρχίσει να εργάζεται μέσα μας ο Θεός. Τι χαρά θα αισθανθεί ο καθένας για τον εαυτό του, αλλά και όλοι οι άλλοι θα χαρούν μαζί μας και πολλαπλασιάζεται η χαρά μας! Και εμείς θα χαρούμε επίσης για όλους τους άλλους και πολλαπλασιάζεται και εκείνων η χαρά· και πολλαπλασιασμός επί πολλαπλασιασμό, αν επιτρέπεται να το πω έτσι, καταλαβαίνουμε όλοι μας τι γίνεται!

Ο απώτερος σκοπός λοιπόν είναι η χαρά, η αγαλλίαση, η οποία αρχίζει μόλις εμφανιστεί ο Θεός, μόλις αρχίζει να εργάζεται ο Θεός, μόλις ο άνθρωπος αφήσει τις αναστολές του, τις επιφυλάξεις του και αποφασίσει να παραδοθεί στον Θεό, να υπακούσει και να δεχθεί το έργο που θα κάνει μέσα του ο Θεός.

Να το προσέξουμε αυτό. Δεν είναι για κάποιους άλλους αυτά. Όχι. Εξ όσων γνωρίζουμε, θα μπορούσαμε να πούμε ότι υπάρχουν χριστιανοί, που είναι χρόνια χριστιανοί, αλλά αυτή η αρχή δεν έγινε μέσα τους, και αν ήταν ειλικρινείς, θα έλεγαν: «Ούτε καν τι θα πει αρχή δεν ξέρουμε». Δεν έγινε αυτή η αρχή, και τα χρόνια περνούν. Πώς ύστερα θα χαρούν;

Γι' αυτό και πολλοί χριστιανοί προσπαθούν με άλλον τρόπο να χαρούν: να έχουν αγαθά, να έχουν πλούτη, να έχουν σπίτια, να έχουν καλά φαγητά, παρέες και ό,τι άλλο. Και χριστιανοί ακόμη τέτοια επιδιώκουν να έχουν, για να χαρούν. Αν όμως δεν έρθει αυτή η χαρά του Θεού... Και έρχεται αυτή η χαρά, όταν νιώσεις ότι ήρθε ο Θεός μέσα στην ψυχή σου και άρχισε να σε

σώζει, να σε αγιάζει, και έχεις τη βεβαιότητα ότι θα το φέρει αυτό το έργο στο τέλος.

Ο απώτερος λοιπόν σκοπός που ο Θεός μας σώζει, ο απώτερος σκοπός που μας βάζει ο Θεός στον δρόμο της σωτηρίας και φέρει εις πέρας το έργο τελικά και μας σώζει είναι η χαρά· αυτή ακριβώς η χαρά που είπε ο Κύριος: «Ίνα η χαρά υμών η πεπληρωμένη» (Ιω. 16:24). Μεγάλη φροντίδα εκ μέρους του Κυρίου μην τυχόν δεν έγινε ακόμη κάτι, μην τυχόν παρελείφθη κάτι, και δεν είναι ολοκληρωμένη η χαρά. Να είναι υπερπλήρης η χαρά μέσα στην καρδιά του ανθρώπου θέλει ο Θεός.

Όλη η Αγία Τριάς και η Παναγία και οι άγιοι που είναι στον ουρανό και που έχουν πείρα αυτής της αληθείας, αυτής της πραγματικότητας –η Αγία Τριάς είναι που δίνει τη χαρά– όχι μόνο το θέλουν και εμείς να αρχίσουμε να γευόμαστε αυτή την πραγματικότητα, να αρχίσουμε να πορευόμαστε αυτόν τον δρόμο, αλλά και θα μας βοηθήσουν, αρκεί να πούμε το ναι. Και να μην ολιγωρήσουμε να πούμε το ναι ανενδοιάστως, ανεπιφύλακτα, πρόθυμα, με ζήλο και με πολλή πίστη ότι έτσι ακριβώς όπως έγινε στους αγίους θα γίνει και στον καθένα μας και θα κληρονομήσουμε την αιώνια βασιλεία, της οποίας γεύση θα αρχίσουμε να λαμβάνουμε από δω.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Θέλεις να αγιάσεις;”, Σεπτέμβριος, Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2017, σελ. 138.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>